

De de trei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Domine-a, cand o căla intrăga, cand numai dimetate, adica dupa momentul impregiarilor.

Prețul de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe an intreg	8 fl. v.
dimetate de an	4 " "
patrariu	2 " "
pentru Romania si Straiutate:	
pe an intreg	16 fl. v.
dimetate de an	8 " "
patrariu	4 " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se fac la toti dd. d. dinti a-i nostri, si d'adrepul la Redactiunea **Josefsstadt, Langeasse Nr. 13.** Se sunt a se adresă si corespundintele, se privec Redactiunea, administratiunea sau apeditura câte vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cel anonim nu se vor publica.

Pentru anuntle si alte comunicatiuni de interes privat — se raspunde cate 7 cr. de linie, repetirile se fac cu pretul scadut. Pretul timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa.

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA.“

Cu 1 aprilie st. v. se incepe patrariu nou de an pentru care deschidem prenumeratiune cu conditiunile ce se vedu la fruntea fôiei.

Pre dd. cari sunt in restantie cu pretulu de prenumeratiune i rogămu se-lu raspunda.

Administratiunea.

Viena 23 martiu/4 aprilie 1867.

Croatia, — cea legata de Ungaria prin multime de legi in decursulu mai multoru secle, — lucra pentru autonomi'a sa, si acest'a e mai respectata de catu autonomi'a Transilvaniei care in decursu de secle n'au avutu nici o legatura cu Ungaria. Va se dica, magiarii recunoscuc ael că poterea de viétia ce desvôlta cutare natiune in diu'a de astadi, merita mai multa consideratiune de catu dreptulu istoricu. Romanii Transilvaniei tacu, si ei sunt tratati casi natiunea ce se multiamesce cu starea actuala. Se denumira comitii supremi, acă ministeriulu ungurescu si-estins aptivitatea si a supr'a Transilvaniei, comitatu romanescu ca Unediôr'a capetă de capu pre unu mare contele G. Kún, altu comitatu romanescu Solnoculu din lantru pre magiarulu Torma... Inse candu e vôrba de Croatia, ministeriulu si-vine in ori, aici — precum se afirma — va conchiama diet'a din Zagrabia si cu acest'a va incercă a stabili contielegerea.

In nr. tr. produseram interpelatiunea lui Benningsen si respunsulu lui Bismark in caus'a Luxemburgului. Aceste le vedemu acă desbatute si interpretate de diaristica in diferite moduri. „Nordd. A. Z.“ fôia primulu ministru prusescu amenintia Francia cu inimiteti'a Germaniei, dar totodata marturisece că Luxemburgulu nu merita speșele unui rebelu. In adeveru, din aceste cuvinte nu se va poté cineva orientă neci catu din vorbirea lui Bismark, care inca n'a disu multu.

Foile guvernulu francescu constataza că Bismark a recunoscutu necesitatea a tiené socôta de susceptibilitatea Franciei, a recunoscutu că Luxemburgulu e statu independinte de care Olanda despune in libertate deplina, a recunoscutu că spiretulu publicu in Luxemburg se manifestăza contra anessarei la Germani'a.

In „Constitutionnel“ se aréta si mai apriatu dorinti'a Franciei prin cuvintele că nu ambitiunea ci securitatea Franciei recere anessare, dupa ce Prusia s'a maritu asié fôrte esindu din marginile sale legitime.

Privindu astfelu cestiunea, prin ochialarii ce ni-i dau oficiosele, am avé cuventu se credemu că e prè seriôsa, amenintatiôria pentru pacea Europei. Sunt inse organe nedependinti, a dese bine informate, cari asecura că tóta caus'a e decisa de multu intre Napoleone si Bis-

mark, era negociatiunile de astadi servescu numai pentru a cercă unu modu ôre care onorabilu cum s'ar poté retrage Bismark fora a suferi in popularitatea sa căci insusi Napoleone vre ca acestu barbatu se remana onoratu, de care poté va mai avé lipsa in venitoriu, era natiunea nemtiloru se remana nesuperata candu Francia si-va trage profitulu din situatiunea nôua.

Aceste din urma faime mai că am fi aplecati a le crede, daca n'ar domni astadi in arsenalele Franciei o aptivitate straordinaria. —

Principiele Serbiei ajunse ieri (mercuri) la Constantinopole, unde Sultanulu lu primi cu multa pompa.

Politic'a mare in Europa.

III.

(b) De cinci dieci de ani si mai bine, vedemu pe Austria in rivalitate, in lupta ascunsă cu Prusia. S'a lucratu despre influinti'a predominantia, despre „primatu“ in Germania. Tendintiele Austriei au fostu — a dispune de cele *patru dieci* miliône de nomti pentru asecurarea domniei sale asup'a celor *tre dieci* miliône de negermani din imperiulu Austriei, era prin poteriile unite o tuturu *septe dieci de miliône*, a predomină in oriente, eschidiendu si paralisandu si *slavismulu* si *romanismulu*. Tendintiele Prusiei au trebuitu se fie mai moderate, precum pretinde acest'a si pusetiunea ei geografica, si pentru aceea o vedemu pe ea spriginita candu de Rusi'a, candu de Francia si in urma triumfandu si scotiendu pe Austria din Germani'a.

Austria se vede a fi fostu orbita de noroculu seu in trecutu si de marimea tendintieloru sale pentru venitoriu, si prin urmare a fi perdutu cu totulu din verdere pericolositatea medilôceloru combinate. Asié o vedemu combinandu si incheiandu „*sant'a aliantia*“ cu Rusi'a si Prusia, asié o vedem ca din contielegere cu Muscanulu lucrandu la slavizarea romaniloru in Banatu si inaintandu cu multa rafinaria slavizarea Bucovinei, era in principatele romane de la Dunare calcandu in picioré tôte simpatiele naturali. D'alta parte la 1854 o vedemu totu pe Austria pretindindu ca conditiune „sine qua non“ a intrarei sale in aptivitate de rebelu langa apusu adica langa Francia si Englitera contra Rusiei — *infrangerea totale* a acesteia! Va se dica Austria a cercatu la tôte ocasiunile, cu ori-ce pretiu, chiaru si prin insasi Francia si Rusi'a — a eschide influinti'a si tendintiele acestora in oriente si a se face pe sine sengura domnitôria acolo. Éca chie'i arcana a politicei mari, pentru care duse Francia cu convinti'a Rusiei pe Austria la Magenta si Solferino, era mai tardiu Prusia in contielegere cu Francia si Rusi'a — o duse la Sadowa! — Va se dica: Slavismulu si Romanismulu nu suferu intre sine factori si rivali, cari se le cruciseze planurile, ci — numai unelte spriginitorie de planurile lor, si — va se dica, că Austria acum nu s'au adeveritu de atare unelta buna si credincioșă nici in o parte.

— Scimu că Napoleone a fostu care dupa catastrofa de la Sadowa s'a intrepusu si a mantuitu Viena si integritatea teritoriulu austriacu afara de Veneti'a; — ôre din ce scopu alu politicei mari va fi facutu-o elu acest'a, si ôre Austria prin politic'a nôua raspunde-va, fi-va in stare si plecata a raspunde nôuei indegatiuni, noulu „*memento*“ — vom vedé mai tardiu din eveniminte; aice de ocamdata va ajunge a spune, cumca politic'a lui Napoleone totu de un'a corespunde planuriloru lui, pre cari inse numai arare ori le petrunde lumca; éraincatu pentru Austria va ajunge a aminti, cumca ei chiar in tempulu mai prôspetudin mai multe

parti din gurele rele i se predice decompunerea, perirea; era incercarile de reorganizare dup'o sistema nôua se aducu in legatura cu presiunea politicei mari din afara, anume din apusu.

Se trecemu acum pe unu momentu la principiulu de natiunalitate, pe temeulu caruia in scurtu timpu veduram intemplantu-se lucruri mari si minunate, cari mai nainte candu se amintiau pe la noi, se amintiau numaica din batjoura; veduram adica reanectandu-se o parte din Besarabi'a catra Moldavi'a, veduram contopindu-se ambele principate romane de la Dunare in o „Romania“, veduram consolidandu-se natiunalitatea italiana si recunoscandu-se „*Itali'a*“, veduram emancipandu-se *Schleswig-Holsteinulu* de Danimarc'a, veduram in fine formandu-se o „Prusia“ mare si o confederatiune germana nordica, si punendu-se temeiu pentru alta sudica.

Sunt cari credu, că Napoleone alu III ar fi inventatu si inceputu a pune 'n lucrare acestu principiu; dar adeverulu e, că acestu potericu si geniale Monarcu a fostu celu d'antiau, care totu in modulu, precum s'a folositu elu de democrati'a spre paralisarea pericleloru ce se cuprindu in ea pentru tronuri, a intreprinsu a se folosi pe fatia si de natiunalitate spre paralisarea pericleloru cu cari amenintia ea Europa intrăga in manile slavismului, anume a Rusiei. Curtea de Petropole, anume Petru tiarulu celu mare a fostu, care cu planurile sale testamentarie pentru ocuparea Constantinopolei respective a Orientulu — a desteptatu in urmatorii sei ide'i de natiunalitate *ca elu mai securu medilocu nu numai pentru ocuparea, dar si pentru conservarea durabile a orientulu* — firesce prin desvôltarea si consolidarea séu si contopirea popôraloru slavice din oriente. Scimu cate si ce felurite incercari se fecera din acea parte pentru a slavisi si pe romani, cari cu pusetiunea lor cea minunata, providentiale — sunt si remanu celu mai mare impedementu acelu planu muscalescu; am atinsu mai sus, cum s'a intinsu acesta tendintia rusésca pana si 'n Austria si cum mai lucra ea inca si acum neobosita — mai alesu in Bucovina. O data candu ni va veni indemana, vom publică in acestu obieptu cele mai interesante corespundintie cu fericitul *Arune Pumnulu*, alu carui ageru ochiu a petrunsu afundu in arcanitatile politicei mari. — Destulu că periculu slavismulu pentru oriente si prin oriente pentru Austria si Europa intrăga incepuse a luă dimensiuni infricosiate. Pe Poloni'a, care prin confesiunea sa rom. catolca si prin aristocrati'a sa imponente putea se fie unelta cea mai buna in manile apusulu contra moscovitismulu, acest'a o sciù impartit si nemici; pe Austria si Prusia lungu tempu le sciù legă de sine si utiliză, candu infricandu-le cu ideile revolutiunarie, candu desteptandu-le rivalitatea catra apusu si catra olalta. Atunci Napoleone alu III incepù a lucră contra planuriloru Petropolei cu aceeași arma, cu — *natiunalitatea*. Elu, pentru ca catu de catu se impedece séu celu putinu se ingroueze potrundera influinti'e muscane asupra provinciiloru slave din Oriente si asup'a Constantinopolei, trebui se faca o „*Romania*“ neutrale de Porta de Feru pana la maroa négra, si de la Dunare pana la Prutu. Elu pentru ca se-si castige unu aliatu securu, adica de interesu finale identicu, prin care se impuna Austriei nesecure si se paralizese totu d'o data si influinti'a „*perfidulu Albionu*“, a trebuitu se faca „*Itali'a*“, firesce totu pe temeulu principiulu de natiunalitate.

Dar ou catu Napoleone si-grabiă mai multu realizarea acestoru planuri, cu atata mai multu si-ndoia si muscanulu aptivitatea in oriente, ce dupa umilirea si slabirea Austriei in Itali'a i se si potea mai bine ca ori-candu alta data. Deci Napoleone, care daca candu-va si-a gresitu calcululu in privinti'a orientulu, de securu si l'a gresitu atunci, candu dupa cuprinderca Sebastopolei, a crediutu pe muscanu multu

mai slabitu si umilitu, de catu ce a fostu elu in adeveru, vedindu-se insielatu, a trebuitu se mērga mai de parte si se se 'nvoiésca atatu la ocuparea Schleswig-Holsteinulu, catu si la anessarea mai multoru altoru parti din Germani'a catra Prusia, pentru ca se medilôcsca arondarea si intarirea, era prin urmare — *emanciparea Prusiei de — Petropole*. Scimu că prè putini sunt, cari precep acesta incepciune si consecintia a politicei mari, dar noi pe temeulu studiiloru si observatiuniloru nôstre cauta se o tienemu de adeverata si reale. Candu mai de unadi ministru Rouher la intrepelatiunea lui Thiers in camer'a francesca cu tóta maiestri'a se incercă a indreptă acutiulu politicei Imperatulu Napoleone contra Americiei, — firesce pentru a o mască in Europa, totu atunci la alta ocasiune o spuse verde: că *Prusia nu poté voi se lase Constantinopolea muscanulu*.

Dar se pretinde, că prin triumfulu si marimea Prusiei — nimbulu de gloria alu Franciei a perdutu multu, si aspeptele pentru inaintarea fruntariloru pana la Rinu a scapatatu asemenea de multu. Nu 'ncepe indoicla, asié e; inse se bagamu sēma, că nici nimbulu nici fruntariile mai large — nu sunt scopuri principali, ci medilôce; apoi daca prin marimea si intarirea Prusiei se va ajunge emanciparea ei de Petropole, si daca interesele Prusiei nu sunt si nu potu fi identice cu ale slavismulu, si daca Prusia mai are si o secundo-geritura pe unu tronu ce jace curmedisiu in drumulu muscanulu spre oriente: atunci e invederatu, că castigulu e mai mare si mai momentosu de catu perderea; prin urmare politic'a inalta a lui Napoleone atata facia cu panslavismulu, catu si fatia cu Austria, in contra caror'a a fostu indreptata, si-a serbatu unu nouu triumfu.

Va se dica: Napoleone alu III. principiulu de natiunalitate, principiulu pana acă secretu alu curtei de Petropole — l'a scosu pe fatia, parte ca se-lu compromitia, parte ca se-lu puna 'n lucrare — *contra* tendintieloru muscane. Napoleone a potutu face acest'a cu atata mai lesne — fora propria compromisiune, căci acelu principiu resulta de sine si din principiele revolutiunarie ce stau in fruntea constitutiunei Franciei; dar e prè lesne de priceputu, că precum Rusiei nu i-a trecutu prin minte se aplice acelu principiu si asup'a romaniloru si nemtiloru etc. chiar asié si pre Napoleone abié lu va bate capulu, ca se-lu aplice la fie-care natiunalitate genetica. Peste totu politic'a mare nu recunôsce nici unu principiu generale si de o potria aplicabile la tôte natiunile si tierile.

Dar se ne abatemu éra-si la Austria, — inse in altu numeru. —

* * Pesta, 3 aprilie.

Cas'a reprezentantiloru statorî ieri modalitatile recrutarei, cari nu causara multa spargere de capu, dupa ce impoterirea d'a adună 48,000 recrute o primise guvernulu de multu. Timpulu servitiulu ostasescu e pusu la siese ani; in locu de rescumperare s'au indusu substituirea, adica fie care indetoratu la militi'a poté duce altu individuu in loculu seu cu care s'ar contielege, precum mai de multu a fostu acesta datina in Ungaria. Desbaterea generala o deschise Sigismundu Victoru Popp cu o multime de frase si esemple cunoscutu si copiiloru din scôlele infer. in fine se alatură propunerii guvernulu.

Colomanu Tisza facu unu amendamentu neinsemnatu ce se primi.

Aloisiu Vladu propuse reducerea la 4 ani a timpulu de servitiu. In 1848 candu ministeriulu a cerutu 200,000 de recrute cu 6 ani tempu de servitiu, diet'a a redusu la 4 ani. Acesta reducere ar avé influintia buna a supr'a poporatiunei pentru a intră in armata, aduce Prusia de esemplu.

Prepunerea nu se primi, pentru cuventulu că se va stabili curundu sistem'a militara,

la a careia conditii se vor supune si recitutele de acum. Proiectul guvernului se prim. Siedinta se suspinse pentru 1/2 ora, apoi se autentica protocolulu.

Astadi casa magnatiloru -- dupa ce se produsera cati-va oratori -- prim elaboratul casei reprezentantiloru in privinta afacerilor comune.

Aradu, 31 martiu nou 1867.

(Georgiu Pop'a †.) Iubita natiune!

Imbraca-te in doliu si plange cu comitatulu Aradului dimpreuna! plange si imparte dorerea sfasiatoria de inima si nesuferibila! Bare'a inteligintiei aradane se clatina in speranta, caci tocmai candu valorile politice inceputa a naval si cresce, furtun'a pote se apropia, orisontele se intuneca treptatu, pre neasceptate si perd'u pre intieptulu seu conducatoriu, pre Georgiu Pop'a, proprietariulu crucei de aur cu corona pentru merite, consiliariu de curte C. R. membru fundatoru alu asociatiunei pentru cultur'a poporulu romanu de Aradu, membru alu asociatiunei din Transilvani'a si fostulu Comite supremu in comitatulu Aradului, care alaltaieri in 29. martiu. c. n. 1867 la 6 ore demaneti'a in etate de 43 de ani dupa unu morbu scurtu inse forte greu, escatu din recela, a repausatu.

Intemplantu-se mortea vineri demaneti'a in diu'a tergului de septemana, era o scena durerosa a vede, cum intrau bietii tierani romani din provincie unii dupa altii in casa comitatului unde jacea mortulu, ca se mai veda odata si mai pe urma pre „barbatulu doririloru“, si esindu pe usie cu ochii'ncinsi in lacrimi, audiai intonandu cu suspinaro: „iertelu Domnedieu! N'avemu ce face...! bagsema ne-a uritu Dumnedieu...!“

Scirea acestei intempleri cu rapediunea fulgerului se lati prin comitatu, si ieri dupa mediadi erau degia ospetariile ocupate, alungulu piatiului ici cole grupe de romani de tote clasele, cari la intalnire nu se mai intrebau ca pana aci de sanetate, ca se vedea in fati'a fiesc ceruia destulu pe intiparita durerea din lontru.

Osamintele repausatului se depusera spre odihna eterna astadi intre 3 si 5 ore dupa mediadi, cu care ocaziune multimea incep'u cam la uua ora dupa mediadi a inundat din tote partile catra casa comitatense, care pana la inceputulu ceremonieloru funebrele se urca la unu numeru ce n'a mai veditu comitatulu Aradului, si cu tote ca ploia tare casi candu si ceriulu ne-ar compatimi, unindu-si lacrimile sale cu ale nostre, -- se afla cu scopu a se tiené servitiulu funebralu josu in curtea comitatensa, ploia inse nu mai inceta ci cura ca din olu, in catu forte multi dintre cei coadunati fura siliti a se retrage prin case.

Prin ordulu mergerii la morminte dede intieptintia romana o doveda splendida despre disciplin'a ce repausetulu respecta in vietia ca o recerintia principala in tote afacerile nostre, si prin ce romanii din acestu comitatu si-au castigatu respectulu fratiloru colocutori, in catu antiertiu dusmanosulu jurnasu „Alfold“ recomand'a cetitoriloru sei disciplin'a romaniloru.

Ordulu a fostu intoemitu in armatoriulu tipu, anume naintea mortului: Crucea si praporele bisericii cu standardele tuturor corporatiuniloru partecipatore, scolarii normali si gimnasiali, prepadarii, teologii, scolarii imbracati si preotimea, nemedilocitu naintea mortului stindandulu natiunalu-imbracatu totu in doliu -- cu inscriptiunea, „barbatulu doririloru“, care nainte de doi ani consangeniului -- atunci entusiasmati de bucuria pentru venirea lui de comite supremu in comitatulu acest'a, i'au datu insemnu' de amore si stima, -- apoi crucea cu inscriptiunea: Georgiu Pop'a; pe langa cei ce duceau mortulu de done latiri: facliele corporatiuniloru, servitorii comitatului si a orasiului in uniforme; dupa sieriulu: famili'a si rudeniile repausatului, ostasimea, dirigatori diu comitatu si orasiu, in urma multimea de tote clasele. Durere inse ca pentru ploia, ce nu voi se mai incete, nu s'a potutu intempla conductulu funebralu tocm'a dupa ordulu statoritu, ba studintii pecum praporile si standardele diferiteloru convente de maestri, au trebuit se remana.

Pana la morminte, care altcum sunt forte indepartate, a fostu mortulu dusu totu pe mani de dirigatori comitatensi centrali si orasianesci, apoi de dirigatori comitatensi din afara, de notari, cancelisti, judi comunali, tieranii din Galsi'a

unde repausatulu a veditu mai antaiu lumin'a soarelui, si din alte comune; in urma de la port'a cimiteriului pana la momentu erasi de dirigatori, caror'a li se vedea a fi mai grea dorerea din lontru animei de catu greumentulu, ce duceau pe mani; inderetrulu poporulu, a caruia numeru se urca la *mai multe mii*, mergea carulu funebralu si o multime nenumerata de carutie.

Nu potu lasa neatinsa escelint'a si petruendiatori'a cuventare funebrala rostita de pre onoratulu Domnu Ioane Russu profesoru preparandialu in locu. In urma merita tota laud'a corulu clericalu, care prin canteculu gelnicu natiunalu: „In planulu celu secretu etc. Icon'a cea ceresca Ascunsa e'n pamentu, Cu lacrimi se udamu Gclosulu ei momentu etc. -- intonatu de a supr'a momentulu, dederu unu tribut de pietate demnu pre meritului repausatu.

Fie-i tierin'a usiora!

Ioane Goldisiu.

Romania.

Cestiunea felicitarei trimise de Ionu Ghica fostulu ministru presiedinte alu Romaniei contelui Andrassy ministruulu presiedinte alu Ungariei.

In nr. 32 alu foiei nostre (celu din domineca trecuta) amu aretatu, dupa „Reform'a“, ca d. Cogalnicianu si-propusese a interpela in camera in causa numitei felicitari. Se spunemu acu ca d. Cogalnicianu si-a desvoltatu interpelatiunea in siedintia din 14 martiu s. v. respundindu la cele dise de d. Ionu Ghica ca n'a facutu acea depesia de felicitare de catu ca amicu personale alu d-lui Andrassy si dice ca daca a regretatu v'rodata ca nu este Maghiaru, a fostu candu primulu ministru alu Romaniei a facutu acea felicitare. Dup'acesta d. Cogalnicianu areta ca diariulu oficiale alu guvernului Maghiaru a disu ca Primulu ministru alu Romaniei este celu d'antaiu care a felicitatu pe Primulu ministru alu Ungariei si demonstra insemnetatea politica a acelu actu; ca mai multe foi Unguresei au vorbitu d'acelu actu politicu si ca diariulu Maghiaru Patria, a disu intro altele ca chiar aceste principate au fostu tiere vasali coronei lui Stefanu. D. Andrassy, dice d. Cogalnicianu, este omu bine crescutu si n'ar fi publicatu acea depesia d'ar fi fostu particularia. In Bucuresei, chiaru unu diariu care era in strinsa legatura cu multi din omeni de la potere, Independintia d'aici, a publicatu ca primulu Ministru d'aici au adresatu primulu Ministru alu Ungariei antai'a depesia de felicitare si explica insemnetatea acelei depesie si cu tote aceste Monitorele care a publicatu cinc rectificari in privinta fratelui Ministruulu din lantru, in acesta privinta inse a romasu mutu, s'acesta amutire a facutu ca naturale fratii din Transilvani'a se fie forte mahnitii. D. Cogalnicianu areta cum toti s'au bucuratu de isbenda Unguriloru, ca toti au admiratu perseverantia cu care ei au luptatu pentru drepturile lor, si ca toti trebue se ne bucuramu totu deun'a pentru ori ce nationalitate care lupta si triumfa; trebue inse se scimu ca din nenorocire Ungurii nu voiescu numai a-si pestra a loru independintia, nu voiescu numai ca Ungaria se fie salvata de jugu, ci voiescu la rondulu lor a pune sub jugu cele-lalte nationalitati si mai cu sema pe cea Romana si ca mergupan' a dice ca chiar aceste Principate le apartinu printr'unu dreptu istoricu, astfelu in catu mai nainte diariiele Maghiare vorbiau de Principatele Romane sub rubric'a Ungaria. Domnulu Cogalnicianu dupa ce desvolda acesta tema dice ca domnia-sa nu predica o politica aventuraria, dar crede ca este in dreptu a cere ca guvernulu tieroi se n'arete simpatia guvernului maghiaru de catu atunci candu elu va da dovodi ca drepturile ce au doritu s'au dobanditu Maghiarii de la Austria lo va recunosece si densulu si le va aplica si la celelalte natiunalitati. Demustra cum Ungurii reclama ca proprietate a loru Banatulu si Transilvani'a, cum Transilvani'a n'a fostu cucerita de Ungaria, cum a fostu unu statu liberu si areta intro alte dovodi si aceea ca principii romani au fostu incheiatu tractate cu principii de Ardelu, cum chiaru pedreptulu istoricu potemu si noi se opuncmu Unguriloru argumente pentru argumente si cum pe dreptu de natiunalitate, tare mai cu sema in seclulu alu XIX, nimeni, nici insusi guvernulu maghiaru n'ar ave nemicu temeinicu a dice, mai cu sema candu Romanii din Transilvani'a si Banatu sunt si re-

cunoscuti ca natiune chiar de puterea care a datu si Ungariei drepturile ce au cerutu si unu ministeriu maghiaru.

Suntomu, dice apoi d. Cogalnicianu, in cerculu detorielor nostre candu vom dice aci ca primimu acea felicitare facuta de fostulu ministru sub reserva de reciprocitate, de dovodi ce va da guvernulu Ungariei de simtimintele sale de simpatia si de respectu alu drepturiloru romaniloru ou care suntemu legati prin simtiminte de simpatia si de conationalitate. Nu cere, dice, de la guvernulu romanu a esi din rolulu seu de neutralitate dar cere ca Ungurii se se gandesca ca este o Romania sub principele Carolu I; (aplaude) se se gandesca ca unde este o natiunalitate, ceea ce nu pote face guvernulu o pote face fie care individu, fie care cetatianu romanu si ca in seclulu alu XIX nu se mai ucidu nationalitatile. La 1848 Ungurii au voitu a ucide natiunea serba din Ungaria. Serbii au sciutu se vina ca individi in ajutoriulu serbiloru din Ungaria; se feresca Dumnedieu ca planurile ce se presupunu Unguriloru se se incerce a pune in lucrare, caci de securu atunci se vor gasi si romani cari vor face oca ce au facutu serbii pentru fratii lor. D. Cogalnicianu terminandu face urmatiori'a propunere cari inse se da dupa ce s'a inchisu desbaterea.

„Camer'a deputatiloru Romaniei ascultandu intimpinarea d-lui Ioanu Ghica, fostu primu ministru, ca felicitarile adresate de d-sa personale primulu ministru alu Ungariei n'au avutu de catu unu caracteru privatu, ie actu de acesta declaratiune si renoindu simtimentulu Romaniei de infatire si conationalitate pentru Romanii de peste Carpati, trece la ordinea dilei.“

D. Primu ministru raspunde ca este forte adeveratu ca depesi'a de felicitare ce a tramisu precesorele seu ministruulu Ungariei a fostu cu totulu privata, caci n'a gasitu nici o urma in nici unu birou, si sfarsiesce dicendu ca crede ca domnia-sa n'are altu a face de catu a desminti oficiale interpretarea ce s'a datu de unele diarie din tierra disei depesie.

Se cere a se trimitte propunerea d-lui Cogalnicianu la sectiuni. D. Cogalnicianu combate tramiterea propunerii la sectiuni, Ionescu sustine a se tramite pe temeiu c'aceea propunere n'are motivu d'a fi si ca de va fi pentru a areta simtiemintele nostre in privinta Romaniloru de peste Carpati, acest'a trebue se se desbata aci cu maturitate si la timpulu. Cati-va deputati vorbescu anca pentru seu contra tramiterii propunerii la sectiuni, basandu-se pe regulamentulu Adunarii.

D. ministru din lantru Ionu Brateanu dice ca guvernulu trebue se se tina in neutralitatea ce-i este impusa prin tratate; dar este sciutu ca nici unu romanu, fie la guvernulu, fie simplu cetatianu nu-si perde simtiemintele sale de nationalitate; ori unde suferu unu Romanu, toti, guvernulu si particulari, suferu cu densulu. In fact'a acestei dechiarari spera ca d. Cogalnicianu va fi multumitu si-lu rog'a se-si traga acum propunerea. Ce se va face la sectiuni cu acea propunere? Se vor desbata simtiemintele de devotamentu ale Romaniloru d'aici pentru Romanii de ori unde cari suferu? Dar cine se pote indouf d'aceste simtieminte? Se va desbata politic'a guvernului in privinta afaceriloru din afara? Nu, caci in acesta cestiune guvernulu nu pote ave o politica. Domnulu Ionu Brateanu adauge: S'au disu cuvinte cari ar pote se lase a se banui ca vom aluneca a discute aci poliic'a Austriei. Inusai d. Cogalnicianu, care nu are in acesta privinta alte opiniuni de catu acele ce le are si guvernulu, a disu cuvinte caror'a li se va pote da o gresita interpretare. Domnia-sa a disu ca perindu Austria, Ungaria ii va lua locul; nu, dice d. ministru, Austria n'a peritu si nu va peri, caci are Europa trebuintia de dens'a. D. Cogalnicianu a fostu in-grigitu ca elementulu romanu a fostu mahnit candu a banuitu ca guvernulu romanu este cu cei cari l'apesa: in acesta privinta s'a datu deplina satisfacere.

Dupa cate-va cuvinte anca se trecu la ordinea dilei.

Din „Romanulu“ reproducemu urmatiori'ele:

Candu d. Ionu Ghica, fiindu primu ministru, a salutatu prin telegrama pe primulu ministru alu Ungariei, noi n'am disu unu sengu cuventu; n'am voitu se se banuiesca ca combatemu acelu actu, cu totulu nepoliticu, cu scopu numai a nu face opositiune d-lui Ionu Ghica. Mai de una-di d. Cogalnicianu a radacatu acea cestiune in Adunare si multi n'au

intielesu insemnetatea ei: O sclavia atatu de lunga ne-a facutu pe multise perdemu in partia simtiulu nationale si chiaru simtiulu politici. Ei bine! ceea-ce nu furamu in staro se intielesu genu, nici chiaru prin cele dise de d. Cogalnicianu si de d. ministru din lantru, vomu fi pote in stare a intielege astadi, candu vomu vede ca diariiele italiene sunt mai romane de catu ale nostre. Guvernulu italianu este in ajun d'a face unu tratatu cu Austria. „Gazetta Piemontezca“, indata ce au aflatu portarea Unguriloru in privinta Romaniloru, radica vocea in favorea lor cu urmatiori'ele cuvinte:

„Restaurarea anticulu regatu alu Ungariei va readuce veri trei milioane de Romani in starea de obiectiune in care erau inainte de 1848, atunci candu li se nega chiaru facultatea d'a deschide soile; dacu dar Italia va incheia cu acumu tratatul ce are de scopu a ncheia cu Austria, prin acesta ea s'ar invoa la nisco lucrari ce tindu a distruge nationalitatea unu poporu de origine, de sange si de aspiratiune italiana.“

„Politica lui Beust a deceptatu antagonismurile nationale, a nemultiamitu pe Croatia si pe Ruteni, pe Boemi si pe Romani cari au salvatu imperiulu la 49; disolutiunea dar este aproape a incepe.“

Se se compare limbagiulu foiei italiene cu tacerea, cu nesimtirea nostra, si fie care romanu va recunosece tristulu adeveru ce-lu aretaramu mai sus, ca sclavia cea lunga a stinsu in noi sufletulu nationale. —

„Trompeta Carpatiloru“ din 16/28 martiu aduce:

Acesta foia a fostu cea d'antaiu, ea si diariulu „Farulu Romanu“, care a protestatu contra complimentariloru, felicitariloru ce a tramisu ministruulu Ionu Ghica, in numele guvernului romanu, si prin urnare in numele Statului romanu, nouulu ministru ungurescu. D. ministru Ionu Ghica n'a luat de locu in consideratiune protestarile preseii romane si nici a dunare deputatiloru, nici senatulu n'au crediutu de cuviinta se observe ministruulu unu actu atatu de contrariu politiceii nationale romane, atatu de contrariu opiniunii publice, atatu de nenationale, nepoliticu si necuviinciosu.

Abia mai al-alta-ieri unu deputatu din a dunare a crediutu de trebuintia se interpelaz guvernulu asupra acestei fapte, si se-lu interpeleze atunci candu guvernulu nu mai era a cel'a care a sevarsitu fapta. O discussiune interesante, de mare importantia era de natura se se desfasiure dupa o asemene interpelare; prudentii inse, caci prudentii nu ne lipsescu nici-o-data, au crediutu ca trebue se curme a ceea discussiune; si demnulu si patriotulu ministru Cretulescu a promis ca va da, prin Monitoriulu oficiale alu Statului, o desmintire ca aceste felicitari ar fi fostu oficiale, si ca va spune ca nu au fostu de catu nisce felicitari cu totulu personali, rezultate din relatiunile intime intre fostulu presiedinte alu cabinetulu d. Ionu Ghica si presiedintele nouulu ministru ungurescu, d. comite Andrassy. —

Diariulu oficiale „Monitoriulu“ ni impartesiesce acestea:

„Comunicatu. Diariulu „Independintia Romana“, in nr. seu din 15 februaru trecut, contine ceea ce urmeza (felicitatiuni). „Prim'a felicitare ce a primitu primulu ministru magyaru, contele Andrassy, a fostu din partea primulu nostru ministru, printiulu Ionu Ghica.“

Dupa declararea facuta de d. Ionu Ghica in Adunarea Deputatiloru in siedintia dia martiu felicitarea adresata de d. Ionu Ghica comitelui Andrassy, nu au avutu nici unu caracteru oficialu, oi a fostu o simpla scrisore privata.“

Nr. 440/867.

Publicare.

Prin gratosulu intimatu a premaritei locutenintei reg. u. din 5. a curente, Nr. 9997/867, incuviintiandu-se pentru opidulu *Pecic'a romana* dreptulu: da a tine in fie care septemana Lunia: tergu (piatiu) -- era in casu candu lunia ar fi serbatore, in diu'urmatore adeca: Marti'a; -- prin acesta se aduce la cunoscintia publica cu acelu, adausu: ca piatiulu antaiu se va tine: *luni in 15 Aprile a. e. calend. nou.*

Pecic'a rom. in 23 martiu 1867. Nicolau Christianu m. p. Petru A coniu m. p. notariulu primariu. jude.

(3—3.)